

IN ANII TRECUTI FISA SUB TITLULU „UMORISTULU.”

Fól'a acesta ese totu a opt'a di!
— dar prenumeratiunile se pri-
mescu în tóte dílele.

Pretíulu pentru Austria pe anu 6 fl. v. a. pe $\frac{1}{2}$ de anu
3 fl. pe trei lune 1 fl. 50 cr.; pentru alte tíeri: pe anu
7 fl 20 cr. pe $\frac{1}{2}$ de anu 3 fl 60 cr. pe trei lune 1 fl 80 cr.

Tótesiodieniile síhani de prenume-
ratiune sunt de a se trámítela Redac-
tiune: Strat'a lui Leopoldu Nr. 4

DEPUTATII ROMANI LA PRINCIPLELE NAPOLEONU.

Frundia verde de secara,
A sositu o veste 'n tíera,
Cá printíulu Napoleonu,
Sub numele de Mendonu,
Vine ínte sí grabesce
Sé sosésca sí la Pesce. —
Sí-apoi vestea nu mîntí,
Cá-ci Napoleonu vení.

Andíndu aceste dara,
Éta cá se adunara
Deputatii de romani,
Sí stringandu-se de mani,
Au decísu mai unanimu
Ceva mandru sí sublímu:
Cá se mérga cu bon ton
Sí ei la Napoleonu.

Cá se mérga, se-i vorbésca,
Starea se i-o deslucésca,
Cá in tíer'a ungurésca
E sí gínte romanésca,
Cá 'n Ardealulu stramosiescu
E poporu multu romanescu,
Cá 'n Banatu, acolo josu,
Inca-e numeru pré frumosu.

Tóte-aceste se primira,
Sí in fine otarira,
Cá la printíulu díntre ei
Sé se duca numai trei:
Babesiu sí cu elu Mocioni,
Sí a nume tocmai Toni,
Apoi Hodosiu, omulu nostu,
Care va vorbí de rostu.

Cei trei ínsi se adunara,
Nefacundu vr'o sfara 'n tíera,
Sí decísera ingraba
Díu'a 'n care voru sé mérga,
Sí facura-o cartá mare,
Cartá pentru 'nmanuare,
Sí-o legara minunatu,
Totu cu aur d'elu curatu.

Ét' in fine, cá sosi
Díu'a ce se otari,
Hodosiu de Babesiu întreba:
„Vii sé mergemu dar ingraba?”
„Nu potu, frate, Babesiu díce,
Me simtu reu la capu aice,
De-ametiéla patimescu,
Nu potu stá multu, ametiescu.”

Hodosiu merge la Mocioni
Sí-lu întreba: „Frate Toni,
Dóra sí tu ametiesci,
Séu de altu morbu patimesci?”
„Ba nu, ínse ce sé facu,
N'am la míne neci unu fracu,
Merge-asíu ío, amice dulce,
Dar, cum vedi, nu me potu duce.”

O dí trece, alta vine,
Sí-apoi dup' aceste 'n fine
Napoleonu Bonaparte
Caletóri mai departe;
Hodosiu síngurelu remane
Totu cu cart'a sa in mane,
Sí se uita cu multu doru
Dupa printíulu caletoru.

GUR'A SATULUI.

Scrisorile lui Pacala catra Tandala.

Frate de cruce!

Ore ce sê-ti mai scriu frate, câ ti-am scrisu atâte verdi uscate, de mi-a mai secatu tint'a in péna, scrisu-ti-am bune scrisu-ti-am rele, scrisu-ti-am si mai faine si mai urite, si scrisu-ti-am si cu péna buna si cu péna rea; dar ce sê-ti faou, câ eu, par' câ me rôde ceva in spinare, ca tôte cele ce scriu sê le flecerescu la lume, ei! nu pôte fi totu omulu asié norocosu ca sê-i fia gur'a de aur. Déca cumva stă aceea cumoa „tacerea e aur,” atuncoi gur'a mea scriu câ-e de feru, déca nu de casitoriu, no, numai lasa fia cum a fi, sê dâmu mai de parte.

Pe candu veniam de la Fagarasiu necasîtu ca vai de mine, flamendu si slabu ca unu cane in primavéra, ajunsei in Sabîu.

Dorinti'a cea d'antâiu mi-fu sê vedu pe Ban-chirulu natiunei, ca sê nu se intemple si cu mine dical'a: a merge in Rom'a si a nu vedé pe pap'a, — ce fu sê patiescu inse, pap'a meu nu eră a casa, nu venise inca de la Pesce, acést'a fu cu dea bunaséma unu ghioldu alu dracului in còstele mele. Infioratórea superatîa inse fu lecuita inca in sér'a aceea. „Nilu aduce Dumnedieu mane,” mi-dise unu prea osan-tîtu cu brâulu pe sub suori.

Câtu fu draguti'a de nópte, o clipita nu putui atîpi, de bucuri'a cea mare mi se spariése somnulu, totu pe elu lu-vedeam.

Aduse Dumnedieu si diu'a, cu câtu necasu a scosu si tiganulu alb'a din gradina.

Sfêrti in ausu sfêrti in josu, calusiau levelen-drele pana rosîse sub suori de caldura.

Eu siedeam pe feréstră la otelulu „la fómee ou dintii de feru,” si me desfetam in resarirea só-relui.

Dar precum nu este bucuria fara intristare;

asié si bucuri'a mea incepû a se invrestă cu unu picu de frica câ n'o sê incapu a-lu vedé, câ-ci dupa cum mi-dîsese pre osanti'a sa eri séra, multime multa va sê se duca, spre intimpirare, pan' la Christianu. Multiamita inse norocului meu, câ pe candu pleca-ramu, ne aleseramu trei carutie si ou a mea patru. Eu me bucuramu de totu cucu saream in carutia, câ n'o se fia indeséla mare.

Plecaramu dar' toti cu totii, paripii mei usiorei in carne sburau pe intrepute cu ceialalti.

Sosiramu in Christianu, sosi si dorulu meu, si dupa ce resuflara caii putînu, ei o luara inapoi, éra eu.

Eu venii la Pest'a sê me intalnescu cu Buna-parté.

Dar omului de neocasu necasulu i-e dat'a. Cu câtu necasu cu totu abié mi-putui aduce in rendu fracalionulu, ca sê-mi facu cinstea deplina, si plecai la elu. Mergeam si nu mergeam, par' câ me pâscuiă ceva. Si richtigu, intrandu in anticamera intalnii pe unu domnu. Eu me facui unghiu dreptu inaintea lui, éra elu mi-dise „bon jour Monsieur.” Incepui a-i spune câ voiescu se intru. Elu facu din umeri si-mi dise „nix;” atunci i aretai prin semne, — la acést'a mi-respunse pe fratiosie, din cari ins e numai atâta in-tielesei „roumain.” A bravó, comisiunea deputati-loru romani e in lontru. Fusei fôrte indestulitu, si sciindu câ dumnealoru voru ispravi tôte, ca si candu asiu fi fostu eu acolo, me mai facui unu unghiu acum ascutîtu si me departaiu mangaiatu.

Traiésoa dar' contielegerea, traiésoa barbatii anteluptatori!

Dupa cari remanu alu teu

frate de cruce
Pacala.

Bucuria scurta.

Frundia verde din carare,
A sositu cu graba mare
Scirea de la Bucuresci
Pe telegrafuri nemtiesci,
Câ Brateanulu a cadiutu,
Câ-ci boierii l'an batutu.

Scirea sbóra si resuna,
Toti jidanii se aduna,
La ospetiuri se gatescu,
Si cu toti banchetuescu,
Câ-ci veni regimulu lor:
Plagino si Costaforu.

Dar abié se adunara,
Si putînu se ospetara,
Candu de-odata éca vine
Alta scire, câ nu-e bine,
Câ-ci pică domni'a lor:
Plagino si Costaforu.

Si-apoi inca, ce-e mai mare,
Ca cumplit'a intristare
Sê-i topésca mai cu focu,
Scirea spuse lor de locu
Cu mania si necasu,
Câ Brateanulu a remasu.

In acést'a stare-amara,
Ce sê faca dinsii dara,
Adunara ér parale,
Si 'mpartîra la jurnale,
La jurnale romanesoi,
Pentru vórbe amicesci

Câ-ci acolo 'n departare,
Colo 'n Romani'a mare,
Se gasescu barbati misiei,
Carii pentru nesce lei,
Vendu-se strainiloru
Si omóra tiér'a lor.

Gur'a Satului.

TRÉNCA si FLÉNCA.

Tr. Audi, sorutia draga, ce scrie cineva in Albina, că se vorbesce cumca vreu sê alêga pe Baritiu de mitropolitu ?!

Fl Taci soro draga, câ eu am scrisu aceea !

De n'asiu fi !

De n'asiu fi ceea ce sum, asiu dori sê fiu canonieu. *Pierde-vêra.*

De n'asiu fi ceea ce sum, asiu dori sê fiu Ban-chirulu natiunii. *Handlé.*

De n'asiu fi ceea ce sum, asiu dori sê fiu Laczi. *Instrumentu.*

De n'asiu fi ceea ce sum, asiu dori se fiu unulu dintre „ei.“ *Gozu.*

De n'asiu fi ceea ce sum, asiu dori se fiu Ilie Ochilariu. *Siarlatanu.*

De n'asiu fi ceea ce sum, asiu dori sê fiu Tîncusiu. *Musca de calu.*

De n'asiu fi ceea ce sum, asiu dori sê fiu Moldován din Ocn'a. *Solomonu intieptulu.*

De n'asiu fi ceea ce sum, asiu dori sê fiu Dr. Potc'a. *Cameleonu.*

De n'asiu fi celu-ce sum, asiu dori sê fiu deputatu si totusi sê nu siedu la dieta.

Deseanu si Andreiu Mocioni.

De n'asiu fi celu ce sum, asiu dori sê fiu Pap-város. *Janus.*

De n'asiu fi celu-ce sum, asiu dori sê fiu unu politicu mare. *Babesiu.*

De n'asiu fi ceea ce sum, asiu dori sê fiu episcopulu diecesei nôue. *Lipitôre.*

De n'asiu fi ceea ce sum, asiu dori sê fiu fôia muscanésca. *Clopotele.*

De n'asiu fi ceea ce sum, asiu dori sê fiu dusi-man'a romanismulu. *Diuariulu Tîer'a.*

De n'asiu fi ceea ce sum, asiu dori sê fiu Carpu. *Laturariu.*

Cum s'au intielesu serbii.

Dilele trecute tenerulu Milanu Obrenoveciu, presuntivulu urmatoriu pe tronulu Serbiei, venindu de la Parisu trecu prin Pest'a si deputatulu serbu St. numai decatu i facu vediuta, si incepu sê vorbésca cu dinsulu serbesce.

— Nu sciu serbesce, — response junele crescutu in atrainetate, — ci sê vorbimu frantiozesce !

— Nu sciu frantiozesce, — response deputulu.

— Scii ce, dise Milanu, sê vorbimu romanesce, asié dora ne vomu intielegé.

Apoi incepura a vorbi romanesce, si se intielesera câtu se pôte de bine

TANDA si MANDA.

T. Norocu bunu, frate Mando, dar ce mai faci ?!

M. Moru de caldu.

T. Ei, tîe si aci tî-e caldu, dar sê si vediutu inca pe unu pravoslavnicu placintariu din Bucovin'a, cum mai cureau totu sirôie sudorile pe elu in Reichsratulu din Beciu, candu vorbea Hurmuzachi ?!

M. D'apoi de ce n'a esîtu afara, sê se resco-résca ?

T. Nu se îndurá, câ-ci tare i vorbiá la anima.

T. Frate Mando, ce nou scii ? Ce s'a mai intemplat la dieta ?

M. D'apoi nu pré multu, pentru câ deputatii in dîlele trecute au totu saratu si pipatu.

T. Com asié.

M. Asié, câ in dîlele trecute s'a desbatutu pretiulu sarei si monopolulu tutunului.

T. D'apoi inca ce s'a mai intemplat acolo la dieta ?

M. Comisiunea de diece a cetitu opiniunea sa in caus'a lui Romanu si a propusu, ca diet'a sê-lu deie in manile fiscului.

T. Sciu câ a fostu desbatere interesanta atunce in dieta.

M. Fostu dio.

T. Da dintre deputatii din Ardealu vorbit'a cineva.

M. Ba, nimene.

T. De ce ?

M. Pentru câ numai asié se pôte omulu face secretariu séu consiliariu.

Una opu importanta !

Chiar acum a esîtu de sub tipariu unu opu de insemnatate mare, adeca „Memorandulu din Satmaru“, in editiune nôua si acuma intitulatu : „Deputatii romani la principele Napoleonu.“ Autorii sunt dd. Ametiescu si N'am Fracu.

Post'a Gurei Satului.

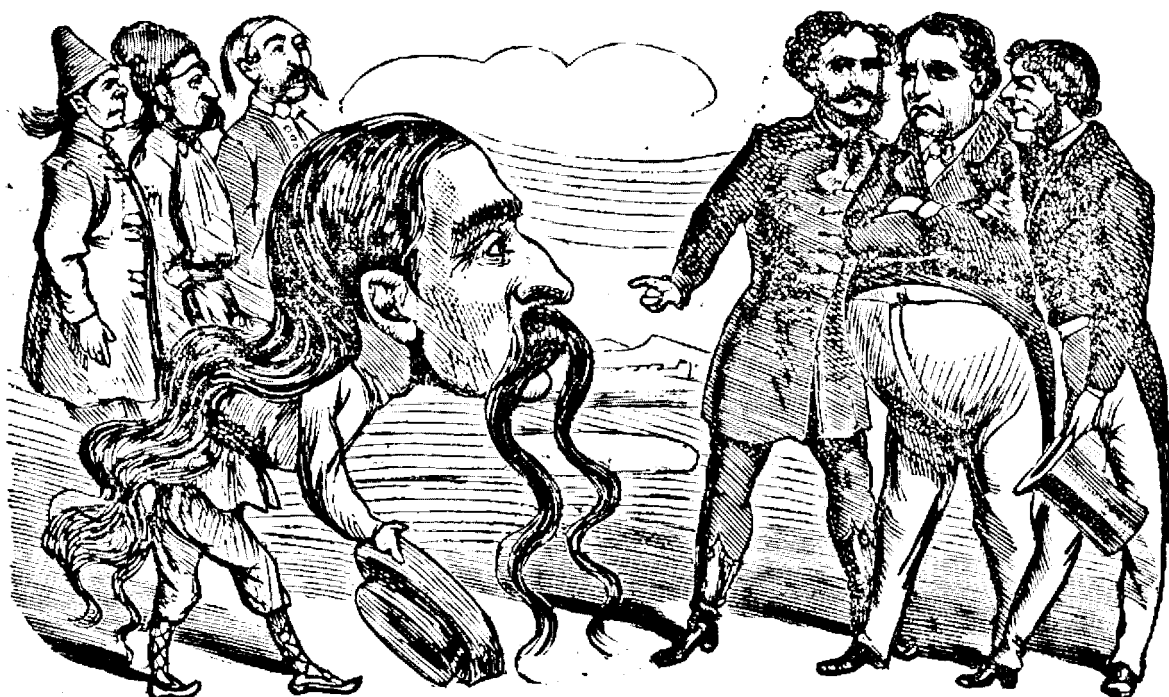
Halmagiu. De acolo primii o reclamatiune lunga, dar numele reclamantelui nu se pôte ceti. Asié dara nu sciu cui sê respundu. Atâc'a potu spune, câ din Halmagiu primii odata 4 fl. 50 cr. pe numele dlui Baltescu, si câ fôia i se tramite regulatu. Tablourile se dau numai prenumerantiloru „Familiei.“

M. B. Multiamescu de complimente, dar pentru aceea versulu totu nu se va publicá.

Téc'a Publicati mai antâlu faptulu in cutare fôis seriôsa, apoi voiu scrîe si io ceva despre elu.

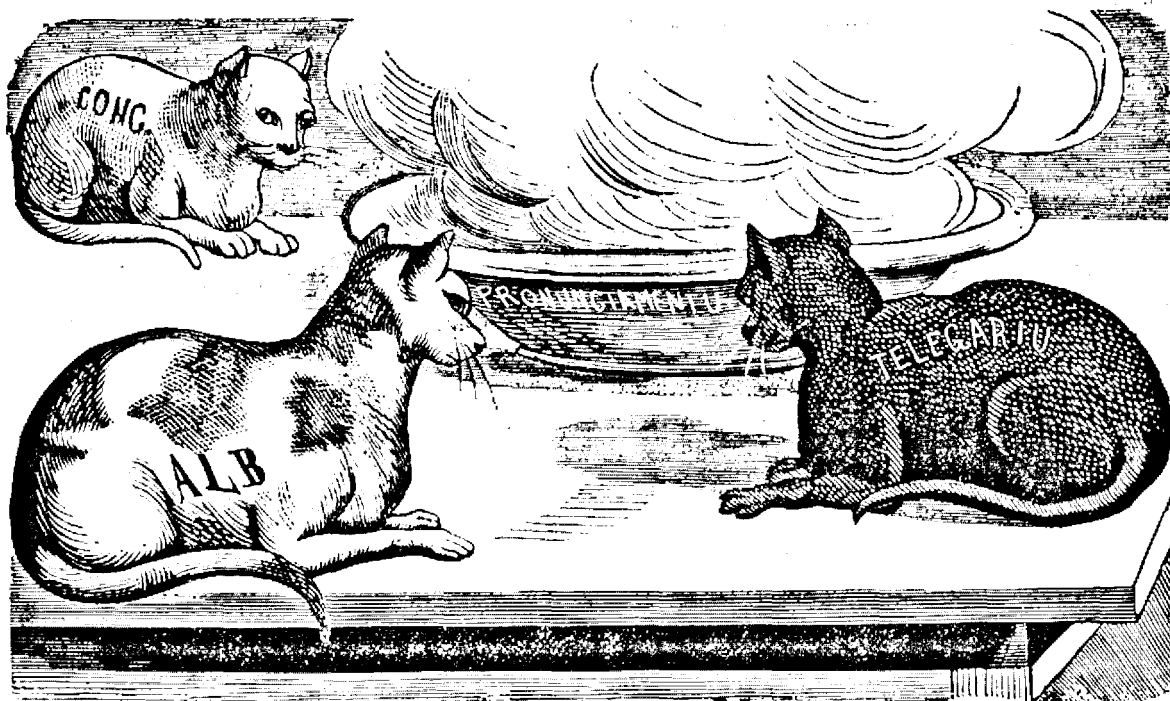
La numerulu de adi se alatura invitarea la prenumeratione. CREDU, câ sciti pentru ce ?

Gur'a Satului la principele Napoleonu.

Gur'a Satului : Înaltate principe! Nu ascultă totu de ei, mai întoroe-te și catra noi, că nu-su numai ei pe aici.

Pisicele.

Seracele totu se invertescu pe langa blidulu cu pisatulu ferbinte, dar nu cutéza a gustá din elu.

Proprietariu, redactoru respundiatoriu și editoriu: **Iosifu Vulcanu.**

S'a tiparitu prin **Alesandru Kocsi** in tipograf'a lui (Érkövy Galgóczy și Kocsi.) 2 iati'a de pesci Nr. 9.